

[Glønborg]

derfor for de syv arbejdstimer 546 kr. og de supplerende dagpenge 1.246 kr., alt i alt 1.792 kr. Hvis hun havde været fuldt ledig hele ugen, ville hun have fået udbetalt 2.550 kr. Det koster altså Grete 758 kr. at gå på arbejde i 7 timer. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at blive ved med at behandle ledige mennesker på den måde.

Nøgleordet for løsningsmuligheder er afskaffelse af alle hindringer for deltidsarbejde. Der er hindringer af mange slags for deltidsarbejde. Jeg skal ikke sige her, hvem det er, der ikke kan lide det, men der må jo være nogle, der ikke kan lide, at folk har deltidsbeskæftigelse, men som mener, at enten skal de være fuldtidsbeskæftigede, eller også skal de være fuldtidsledige; ellers kunne vi jo ikke have sådan nogle ordninger, som vi har.

Deltidsarbejde er altså et nøgleord for afskaffelse af arbejdsløsheden. Det kan ikke løse hele problemet, men det er et nøgleord for at komme i gang. Desuden er deltidsarbejde jo også en fantastisk god ting for familier med børn, og derfor har vi altid fra Kristeligt Folkepartis side slået til lyd for, at man skulle give folk med børn ret til deltidsarbejde. Det vil skaffe en lang række arbejdspladser. Både i den borgerlige og i den socialistiske side af denne sal må man erkende og indrømme, at der kunne blive masser af arbejdspladser, hvis vi gav forældre med børn ret til deltidsarbejde. Så skulle vi selvfølgelig også finde en økonomisk opmuntring til at vælge dette; jeg håber, at det lykkes.

Og lad os så bare erkende, at dansk produktion set i verdensperspektiv er meget lille; og det vil jo sige, at vores arbejdsløshedsproblem er et, som vi selv har skabt; vi skal ikke beskylde omverdenen for det. Hvis vi bare vil levere noget service og noget arbejde til en rimelig pris, som folk i andre lande har råd til at betale, så kan vi faktisk få arbejdsopgaver nok udefra. Vi har, som jeg sagde før, begået den dumhed at nedsætte arbejdstiden, og vi har pålagt erhvervslivet byrder, hvor vi burde have fjernet dem.

Som et andet eksempel på solidaritet mellem dem, der har arbejde, og dem, der ikke har arbejde, vil jeg sige, at Kristeligt Folkeparti gerne ser, at vi indfører en obligatorisk arbejdsløshedsforsikring for alle erhvervsaktive. Samtidig skal der naturligvis være bedre mu-

lighed for arbejdsløshedskasser, som er uafhængige af faglige organisationer. Jeg vil også gerne sige, at finansieringen også må ændres. Vi vil have en dagpengereform, hvorefter arbejdsmarkedets parter og staten dækker hver sin tredjedel af udgiften.

Desuden mener vi, at staten skulle tilbyde arbejdsmarkedets parter som præmiering af en lønfastholdelse, at man nedsætter momsen; næste skridt kunne så være, at vi ligefrem, når vi så, at det gik godt, lavede en lønnedgang til gengæld for en yderligere momssænkning. Men naturligvis skal de to ting kædes uløseligt sammen.

Vi mener også, at vi skal have nogle flere og bedre orlovsordninger. Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti har i mange, mange år stået sammen om at prøve på at overbevise resten af dette Ting om, at det er en nødvendighed, at vi skal have sådan nogle orlovsordninger, og jeg tror på, at vi får dem.

Jeg må slutte af med at sige, at den dagsorden, som Fremskridtspartiet har foreslået, kan Kristeligt Folkeparti ikke stemme for. Vi vil faktisk stemme imod den, fordi den er ensidig. Den peger kun på det ene moment at fremme konkurrencedygtigheden, men der er mange, mange andre momenter i denne sag.

Og så må jeg som gammel skolelærer sige, at jeg ikke kan stemme for, at man siger, man skal fremsætte initiativer. Det kan man ikke, man kan fremsætte forslag, og man kan tage initiativer!

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Grunden til, at jeg tager ordet for en kort bemærkning vel vidende, hvad der ellers foregår i huset – ikke velorienteret om det, men vidende om, at der sker noget andet i huset – er, at det jo er rigtigt, som Kristeligt Folkepartis ordfører siger, at vi har samarbejdet godt om de forskellige sabbatordninger, småbørns-sabbat osv., og det er vel også en af årsagerne til, at det til sidst lykkedes at få lavet en ordning for småbørnsforældre.

Derfor undrer det mig, at Kristeligt Folkepartis ordfører siger, at de socialistiske partier ikke er med til f.eks. at forbedre småbørnsforældrenes vilkår. Jeg har stået her i dag og sagt, at småbørnsforældre råber på tid, så hvorfor giver vi dem ikke den tid, sådan at nogle andre kan komme ind på arbejdsmarkedet i stedet?